

Anotácia knihy:

Čokoládovo je malé mestečko, v ktorom je továreň na výrobu sladkostí. V jeden deň sa majitelia továrne rozhodnú, že prišiel čas vyrábať zdravšie maškrtky.

Čokoládka a Kakaovník tým spravia radosť nielen deťom, ale aj ich rodičom.

Ako je možné, že všetky deti majiteľov továrne zbožňujú?

Je to preto, lebo navštevujú choré deti v nemocnici a vždy majú dosť porozumenia ku každému, kto k nim príde na návštevu?

Napríklad také dvojčatá Natálka a Matej. Veľakrát ich niečo trápi, ako odpadky v ZOO, smútok z toho, že sa končia letné prázdniny, ale aj to, že im rodičia dávajú na karneval vždy rovnaké masky.

S tým, čo sa deťom zdá ako veľký problém si Čokoládka a Kakaovník hravo poradia.

Prekvapenie na deň detí? Špeciálna torta na karneval? Mikuláš, ktorý si neumýva zuby a zbožňuje tie najsladšie maškrtky?

Čokoládka s Kakaovníkom sú vždy pripravení poradiť, ale aj sa zabaviť a pomôcť deťom pochopiť, prečo majú rodičia takmer vždy pravdu, aj keď si to deti nemyslia :).

Pre bližšie informácie o knižke som Vám k dispozícii mailom alebo telefonicky.

S pozdravom,

ALENA SROGOŇOVÁ

RÝCHLO DO NEMOCNICE- ukážka z knihy „O Čokoládke a Kakaovníkovi“

„Čo dnes pečieš? Vonia to nádherne!“ pochválil Kakaovník Čokoládku a zvedavo nazeral do všetkých misiek v kuchyni, odkiaľ sa šíri tá lákavá vôňa mandlí a vanilky.

„Mám celkom nový recept. Je síce bez čokolády, ale určite bude výborný.“ Čokoládka z piecky vybrala veľký plech v tvare srdca.

„A prečo si nepridala čokoládu?“ nedalo Kakaovníkovi, aby sa nespýtal.

„Čo si zabudol? Dnes ideme navštíviť deti do nemocnice. Nie všetky môžu jesť čokoládu, preto som pripravila zdravý a výživný koláčik z mandľovej múky, postrúhanej mrkvy a vanilky.“

„Ako som len mohol zabudnúť!“ buchol si Kakaovník po čele. „Ale už sú takmer dve, nemali by sme vyraziť?“ trochu nervózne pozeral na hodinky.

„Všetko stíhame. Daj si kúsok čokolády a nestresuj, Kakaovník!“ usmiala sa na svojho priateľa Čokoládka a vybrala mu z formy jeho najobľúbenejší marcipánový bonbón.

Kakaovník by si rád dal ešte jeden a možno aj viac, ale keďže už na maškrtenie nebol čas, pomohol Čokoládke s naložením vecí do auta a vzápätí odfrčali na plný plyn do nemocnice.

Detičky od najmenších až po tie väčšie už na nich netrpezlivo čakali v nemocničnej škôlke. Čokoládka si na ruku nasadila veselú maňušku a vystrčila ju spoza dverí.

„Ahojte, deti,“ pozdravila sa maňuška princezny. Nato vykukla spoza dverí aj Čokoládka a obdarovala deti širokým úsmevom, až sa jej v lícach urobili chutné jamky.

„Hurá, Čokoládka! Ako to, že si na nás nezabudla?“ čudovali sa deti. Pribehli k nej a vyobjímali ju.

„Neprišla som sama, je tu aj Kakaovník!“ Čokoládka ukázala za seba a usmiate deti videli, ako sa k nim blíži Kakaovník s maskou klauna, veselým tanečným krokom.

„Deti, viete o tom, že my s Kakaovníkom máme pre vás prekvapenie?“ spýtala sa Čokoládka a žmurkla na deti.

„Veru hej!“ pritakával Kakaovník.

„Kto si dá zdravý a chutný koláčik?“ zisťovala Čokoládka. Koláčik rozkrájala a servírovala ho na malé tanieriky s motívom balónikov.

„Mňam, mňam! Je vážne výborný!“ pochvaľovali si deti. Malý Tomáško sa rozplýval:

„Taký koláč som ešte nikdy nejedol!“ maškrtne sa pooblizoval a hladkal si pritom bruško.

„Ani ja!“ Kakaovník ho napodobnil, čím rozosmial všetky deti.

Keď všetci dojedli, Kakaovník priniesol veľkú krabicu so záhadnými rastlinkami, ktoré boli zasadené v pestrofarebných kvetináčoch. Rastlinky pred očami detí posypal zázračným práškom a pošepky sa spýtal:

„Kto chce ísť čo najskôr domov z nemocnice?“

„Ja! Ja! Ja!“ prekrikovali sa deti a pritom dvíhali rúčky. Kakaovník šibalsky žmurkol, dal si prst na ústa, aby sa deti utíšili a každému daroval jednu rastlinku.

„Čo to je?“ zaujímala sa malá Terezka.

„Kakao v kvetináči.“ prezradil Kakaovník.

„Dá sa jesť?“ vyzvedala ďalej Terezka.

„To nie, ale do rána na ňom vyrastie struk,“ vysvetľoval ďalej Kakaovník.

„To je niečo, ako čokoládový cukrík?“ zapojil sa do rozhovoru zvedavý Tomáško.

„Nie celkom, v takom struku býva kakaová víla a viete, čo dokáže?“ záhadne sa zatváril. „Kakaové víly dokážu veľké zázraky. Stačí im pošepkať, po čom z celého srdca túžite.“ Deti si medzi sebou začali vzrušene šepkať.

„Detičky, na dnes už bolo zábavy dosť, mali by ste si ísť trochu oddýchnuť.“ objavila sa v nemocničnej škôlke milá sestrička.

„Nejako sme zabudli na čas.“ ospravedlňovala sa Čokoládka.

„Ale sme nesmierne šťastní, že sme vás mohli prísť pozrieť.“ dodal Kakaovník a obaja sa s deťmi rozlúčili a odprevadili ich do izieb. Každé dieťaťko si spokojne odnieslo svoju rastlinku do izbičky a tešilo sa na zázrak, o ktorom hovoril Kakaovník.

A aké bolo prekvapenie lekárov a sestričiek, keď prišli na druhý deň na vizitu? Dodnes neprišli na to, ako bolo možné, že všetky deti sa začali tak rýchlo uzdravovať.

*Len kakaové víly poznali najvrúcnejšie priania, ktoré im pošepkali ich malí majitelia.
A oni ich nikdy nikomu neprezradili...*

